

عنوان مقاله:

آسیب شناسی تفسیر علمی قرآن در شبه قاره هند

محل انتشار:

دوفصلنامه قرآن و علم، دوره 17، شماره 32 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

سید مجتبی اختر رضوی - دانش آموخته دکتری رشته تفسیر تطبیقی جامعه المصطفی العالمیه. استاد همکار گروه علوم و فنون قرآنیات

محمدعلی رضایی اصفهانی - استاد تمام جامعه المصطفی العالمیه

خلاصه مقاله:

تفسیر قرآن از عصر نزول تاکنون کانون توجه مسلمانان و حتی غیرمسلمانان بوده است. روش ها و گرایش های متعددی میان مفسران قرآن وجود داشته است. یکی از روش های مهم تفسیر قرآن، تفسیر علمی است. این روش در دوران حاضر با توجه به پیشرفت علوم و اکتشافات روزافزون دارای اهمیت ویژه ای است. منطقه شبه قاره هند با داشتن بیشترین جمعیت مسلمان در کل دنیا و با دارا بودن بیشترین آثار قرآن پژوهی دارای اهمیت فراوانی است، بررسی تفسیر علمی در این دیار که پیش تر کمتر موردتوجه بوده است، ضروری می نماید. تفسیر علمی در شبه قاره دارای فرازونشیب زیادی بوده است. این مقاله با روش توصیفی - تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای درصدد پاسخ به این مسئله است که مهم ترین نقاط ضعف جریان تفسیر علمی در شبه قاره هند کدام است؟ یافته های پژوهش حاضر حاکی از این است که تفسیر علمی در شبه قاره هند با دارا بودن نقاط قوت متعدد دارای نکات ضعفی نیز است. استفاده از نظرات علمی اثبات نشده در تفسیر، قراردادن علوم به عنوان مبنایی برای فهم آیات، تحمیل نظرات علمی بر قرآن، سعی در استخراج همه علوم از قرآن، محدودکردن معانی قرآن، غفلت از معنای صحیح مفردات قرآن، بی توجهی به سیاق، مخالفت با سنت قطعیه، کم رنگ شدن هدف هدایتگری قرآن و عیب جوئی از پیشینیان از مهم ترین آسیب های تفسیر علمی شبه قاره هند است. رعایت نکردن شرائط لازم تفسیر علمی و داشتن مبانی نادرست منجر به چنین آسیبی هابی شده است.

کلمات کلیدی:

قرآن، تفسیر علمی، شبه قاره هند، آسیب شناسی، کاستی ها، نقاط ضعف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1767663>

